

ger skulle behandles på samme måde. Dette må antages at ville finde sted i form af et såkaldt uoptrykt bilag, bl.a. indeholdende det fortrolige notat. Der kan således ikke – bortset fra nævnte nødrætslignende tilfælde – ske videregivelse af fortrolige oplysninger til hele Folketinget.

Den beskrevne procedure svarer til forelæggelsen af fortrolige bevillingsansøgninger m.v. til Folketingets Finansudvalg.

I lyset af foranstående vil rigsrevisors direkte adgang til såvel institutions- og virksomhedsregnskaber som regnskaber fra fuldt statejede aktieselskaber og fra aktieselskaber, hvor staten i øvrigt har bestemmende indflydelse, ikke kunne give anledning til betænkelighed vedrørende behandlingen af fortrolige oplysninger, herunder forretningshemmeligheder.

23. Vedrørende Rigsrevisionens organisation og arbejdsopgaver henvises til rigsrevisors årlige beretning til statsrevisorerne, senest Virksomhedsberetning 1994 (nr. 15/1993). Endvidere kan henvises til Peter Christensens artikel »Folketingets revision« i Juristen 1994, s. 389-402.

24. Høring.

Et udkast til lovforslag, dateret den 22. maj 1995, har været sendt til høring hos samtlige ministerier, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen Danske Revisorer og Advokatrådet.

25. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslaget forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller kommunerne.

26. Konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget forventes ikke at få konsekvenser for erhvervslivet.

27. Miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

28. Forholdet til EU-retten.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der til opregningen i rigsrevisorlo-

vens § 2, stk. 1, føjes en række regnskaber, som i fremtiden skal revideres af rigsrevisor, medmindre andet fastsættes ved lov. Herved udvides Rigsrevisionens revisionsområde i § 2 i overensstemmelse med udviklingen de senere år, hvorved det er overflødig i loven om det pågældende selskab eller virksomhed m.v. at medtage bestemmelser om rigsrevisor.

§ 2, stk. 1, nr. 1, om statens regnskaber er uændret. Nr. 2 er uændret.

Ved tilføjelsen af nr. 3 omfattes selvstændige forvaltningssubjekter, der er oprettet ved lov eller på anden måde, og som er placeret uden for det almindelige statslige bevillingssystem, af rigsrevisorloven. De er ikke omfattet af den nugældende nr. 2, medmindre udgifterne eller underskuddet dækkes på den i nr. 2 nævnte måde. Rigsrevisor reviderer efter gældende ret de nu oprettede selvstændige forvaltningssubjekter efter særlig lov med undtagelse af Danmarks Nationalbank, hvor der er modstående lovgivning.

Ved et selvstændigt forvaltningssubjekt forstås i den forvaltningsretlige litteratur normalt en juridisk person, som varetager en bestemt del af den statslige forvaltning, og som har selvstændig indtægt og formue, f.eks. Danmarks Radio/TV 2, Københavns Havn og Post Danmark, uanset hvordan forvaltningssubjektet betegnes. Udtrykket selvstændige forvaltningssubjekter dækker over, hvad der i lovgivningen er blevet betegnet som »særlige statslige forvaltningsenheder«, »særlige offentlige myndigheder«, »selvstændige offentlige institutioner« og undertiden også »selvejende institutioner« m.v., se f.eks. Lis Sejr i Forvaltningsret, almindelige emner, s. 57-60, 2. udg., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1989.

Denne organisationsform anvendes ofte, hvor staten driver en indtægtsgivende forretning eller aktivitet, som i princippet skal hvile i sig selv. Eksempler herpå er Danmarks Radio/TV 2, Københavns Havn, Post Danmark og Danmarks Nationalbank. Fælles for dem er, at de alle er oprettet ved lov, som indeholder regler vedrørende deres opgaver og ledelse, ministerens beføjelser og revision m.v. Såfremt et forvaltningssubjekt oprettes alene ved bevillingslov (tekstanmærkning), er det omfattet af nr. 3. Det gælder også, hvis oprettelsen sker ved tiltrædelse af et aktstykke fra Finansudvalget. Ingen af disse situationer har dog foreligget i praksis, men kan næppe udelukkes i fremtiden.

Nr. 4 dækker alle interessentskaber, herunder samejer og virksomheder, hvori staten eller et selvstændigt forvaltningssubjekt, jf. nr. 3, deltager direkte som part eller personlig ansvarlig virksomheds-